

Казват, че младостта е най-хубавият период от човешкия живот, защото тогава човек е безгрижен и няма за какво да се тревожи - не изхранва семейство, не отглежда деца... Но дали това твърдение е вярно? Често пъти нашите родители в захлас разказват за юношеските си приключения и искат да се завърнат в този чуден и безгрижен период. Но те забравят, че младостта крие доста проблеми, срещу които младите хора трябва да се изправят. Те трябва тепърва да изградят своите перспективи- изгледи за реализацията си в бъдеще.

Младежите в съвременния свят имат много проблеми, които в този период им се струват неразрешими. Те срещат трудности в отношенията си със старото поколение (родители, учители) и в отношенията си с връстниците си (в приятелството, в любовта). Също така те преживяват и много душевни терзания, поради конфликта между механизмите на душевността.

Младите имат и различни перспективи - да получат добро образование, съобразно стандартите на съвременния свят, да създадат семейство, да имат добре-платена работа, за да могат да издържат семейството си и не на последно място - да се издигнат в обществото.

Един от най-големите проблеми на нас - младежите са взаимоотношенията ни със старото поколение. Ние, младите хора, често се чувстваме неразбрани, защото възрастните имат напълно различни виждания за живота и света. Родителите ни често ни забраняват да правим неща, които според тях са грешни или опасни. Ние, младите, не винаги разбираме защо го правят. Ние искаме да имаме свободата да правим това, което на нас ни харесва, макар и не винаги да сме прави.

Понякога имаме проблеми и с учителите. Ние ги уважаваме, но очакваме уважение и от тях, ние се отнасяме добре с тях, но очакваме същото и от тях. Освен това очакваме от тях справедливост. Понякога, обаче, нашите и техните разбирания за справедливост не съвпадат и така между нас се получават конфликти. От гледна точка на учителите виновни сме ние, младите - ние не си учим уроците, а очакваме високи оценки, ние не ги уважаваме, а очакваме те да ни уважават. И може би са прави, но не напълно. Сред нас има и такива, които съвестно си изпълняват задълженията и се отнасят с уважение към учителите.

Според Зигмунд Фройд човешката душевност се дели на три механизма - То, Аз и Супер-Аз. То работи на принципа на удоволствието, Азът работи на принципа на реализма, а Супер-Азът е контролиран от принципа на морала. Според Фройд най-големите психични травми у човека настъпват поради конфликта между стихийните влечения на То и моралните норми на Сврѣх-Азът. За това ние младите често се чувстваме раздвоени или объркани. Правим това, което ни изглежда забавно и приятно, а след това дълго съжаляваме и се притесняваме какво ще си помислят останалите за нас.

Мнението на другите за нас е много важно, защото човек е социално същество и живее в група. В групата се създават връзки между Азът и другите. Често пъти, младите се затрудняват и във връзките със своите връстници - любов, приятелство.

Понякога на нас, младежите, ни е трудно да се сприятеляваме. В днешно време да бъдеш различен от останалите, значи да бъдеш отхвърлен, дискриминиран и не уважаван. От друга страна, да приличаш на останалите, означава да загубиш своята идентичност. По този начин, обаче, се печели уважението на връстниците. Това създава проблеми на тези от нас, които са бунтари по природа и не искат да бъдат клонинги на останалите.

Любовта - най-прекрасното чувство на света, е един от най-честите ни проблеми. Първата любов винаги е вълнуваща и никога не се забравя, но също и първата раздяла. Несподелената любов често тормози младите ни души.

В опита си да избягат от злободневните проблеми някои младежи посягат към наркотиците и алкохола. По този начин те се сблъскват с още по-големи проблеми, които касаят цялото човечество. Проблемите не се решават с бягство - така само стават още по- големи.

Хората казват, че малките проблеми ни правят по-силни и по този начин по-лесно се справяме с големите пречки в нашия живот. Така се учим да не се спираме пред малките проблеми, а да търсим начин да ги разрешим и да изискваме от самите себе си да бъдем по-добри в бъдеще.

Първото и най-важно нещо, което ние младите искаме да постигнем в бъдеще, е да получим добро образование. В днешно време хората без образование трудно си намират работа и ако въобще си намерят, тя не е много високо-платена. Разбира се, заплащането не е най-важното. Също така ние, младите, мечтаем да се занимаваме с това, което ни харесва и в което се справяме добре. Но за да можем да изхранваме семейство, ние трябва да имаме стабилна и добре платена работа.

Семейството е важна част от живота на всеки, но рано или късно ни се налага да тръгнем по свой път, за да дирим щастието. Тогава ние създаваме свое собствено семейство. Нашите мечти са да намерим човек, когото истински обичаме и да изживеем остатъка от живота си с него, да имаме собствени деца.

Някои от нас, може би мечтаят да бъдат богати. В отговор ще кажа само, че щастието не се купува с пари. С пари можеш да си купиш образование, можеш да си купиш уважение, но има неща, които не се купуват. Можеш да си купиш лекарство, но не и здраве, можеш да си купиш уважение, но не и истински приятели, можеш да купиш материалното, но не и духовното.

Една от многото ни перспективи е да се издигнем в обществото - да бъдем високо поставени и ценени на работното си място. За да стане това, ние трябва да бъдем квалифицирани, дисциплинирани, трудолюбиви, но и добре обучени.

За нас - младите, се откриват много възможности, но най-важното, което трябва да решим, е дали да останем в България или да заминем в чужбина. Повечето млади българи мислят, че в чужбина има по-голяма възможност за реализация и по-добри учебни заведения. Затова те избират да напуснат своята родина, да бъдат далеч от семейството и приятелите си, за да учат или работят в друга държава. Много български специалисти в различни области са напуснали страната ни, за да търсят щастието другаде. Страната ни има нужда от такива хора, за да се развие във всички области. Затова моят личен избор е да остана в България. Тук съм родена и тук искам да умра, тук са моите корени. Също така бих желала да спомогна за бъдещото благоденствие на нашата родина, за да могат бъдещите поколения да живеят добре в нея и да не я напускат.

Младостта е хубав период от живота, но също така и труден, изпълнен с проблеми. На този етап всички проблеми изглеждат трудни и неразрешими, но с времето ние се

научаваме да се справяме с тях. Проблемите с възрастните скоро отшумяват, защото самите ние порастваме и помъдряваме; рано или късно всеки намира приятели - дори и тези, които се различават от останалите, а любовта накрая сама ни намира.

Ние, младите, сме свободомислещи и отворени за света. Ние жадуваме да учим нови неща и да постигаме успех във всички сфери на живота. Тъй като сме добре запознати с новите технологии, ние бихме могли да бъдем полезни в развитието на нашата страна. Ние - младежите, сме бъдещето на България и ние ще я променим според нашите собствени виждания и разбираня за света и живота. Ние имаме силите, възможностите и желанието да го направим!